

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 15C/59/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114202890
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3114202890.5

Rozhodnutie

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti odporcovi: M. H., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XXX/XX, L., štátny občan SR, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo nám. 7, Bratislava, zastúpeného JUDr. Patrik Podhorský, advokát, Zámocká 36, Bratislava, v konaní o zaplatenie 298,06 Eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Súd návrh zamieťa.

II. Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a.**

III. Navrhovateľ **j e p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 62,56 Eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným dňa 10.2.2014 požiadal súd, aby zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 298,06 Eur, úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne od 3.4.2013 do zaplatenia. V návrhu uviedol, že poskytol odporcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500000135 zo dňa 9.6.2010 úver v sume 750 Eur, ktorý sa zaviazal odporca navrhovateľovi splatiť spolu s úrokom v 36 mesačných splátkach po 42,58 Eur v termínoch splatnosti podľa zmluvy. Odporca sa dostal do omeškania už s úhradou druhej splátky. Pretože bol odporca v omeškaní s úhradou splátky č. 30 o viac ako tri mesiace, navrhovateľ si uplatnil právo veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Odporca uhradil navrhovateľovi do zosplatenia úveru sumu 1234,82 Eur a následne mal mu zaplatiť sumu neuhradených splátok 298,06 Eur dňa 3.4.2013, no túto sumu neuhradil ani čiastočne.

Odporca sa k návrhu písomne nevyjadril.

Do konania na podporu odporcu vstúpil vedľajší účastník. V písomnom podaní zo dňa 19.11.2014 žiadal návrh v celom rozsahu zamietnuť. Poukázal na to, že navrhovateľ proti odporcovi uplatňuje právo na peňažné plnenie na základe spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktorej obsah nemohol odporca ovplyvniť. V danom prípade zmluva vzhľadom na ust. § 43a, 43c ods. 1, § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevznikla. V návrhu a jeho akceptácii sú obsahové rozpory ohľadom výšky RPMN, ktorá je uvedená v návrhu vo výške 60,29%, v akceptácii vo výške 62,81%. Nedošlo teda k riadnej akceptácii návrhu, ale k novému návrhu, ktorý nebol odporcom nikdy akceptovaný. Keďže zmluva nevznikla, vyplatil navrhovateľ odporcovi peňažné prostriedky bez právneho dôvodu, a odporca bol podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinný vrátiť navrhovateľovi len sumu poskytnutých finančných prostriedkov 750 Eur. Vrátil mu však vyššiu sumu 1.234,82 Eur. Odo dňa

nasledujúceho po poskytnutí finančných prostriedkov plynie premičacia doba. K výplate došlo v júni 2010, a navrhovateľ podal návrh na súd až dňa 10.2.2014, t.j. po uplynutí tak dvojročnej ako aj trojročnej premičacej doby podľa § 107 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. Vedľajší účastník vzniesol preto námietku premičania uplatneného práva. Ďalej uviedol, že v danom prípade odporca nie je viazaný ustanoveniami zmluvných dojednaní, pretože inkorporačná doložka bola uvedená menším písmom ako ostatné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. Dojednané zmluvné úroky z úveru prevyšujúce sadzbu 30% ročne sú neprimerane vysoké a preto pre rozpor s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka je v tejto časti zmluva absolútne neplatná. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.7.2009. Ďalej uviedol, že predmetný úver treba považovať v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov, pretože zmluva neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, z/ zákona č. 129/2010 Z.z.,.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 27.5.2015 uviedol, že uplatnené právo nie je premičané. Predmetná zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka, čo okrem iného znamená že úprava Obchodného zákonníka sa použije vždy, ibaže je niektorá otázka v ňom neupravená alebo osobitný predpis obsahuje samostatnú úpravu na ochranu spotrebiteľa výhodnejšie. Obchodný zákonník upravuje premičanie, a to komplexne. Súčasne úprava premičania v Občianskom zákonníku nie je právnou úpravou určenou na ochranu spotrebiteľa. Právna úprava premičania v Občianskom zákonníku nie je úpravou, ktorú je možné považovať za ustanovenia „na ochranu spotrebiteľa“. Podstatou ustanovení na „ochranu spotrebiteľa“ je zabezpečiť spotrebiteľovi rovnaké právne postavenie, aké by mal rovnocenný partner k dodávateľovi. Jej cieľom je teda vytvoriť medzi zmluvnými stranami také postavenie, aké by mali dvaja rovnocenní zmluvní partneri. Právna úprava premičania teda voči obidvom stranám musí pôsobiť rovnako. Pre aplikáciu Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka nemôže byť rozhodujúce, či osobou zaviazanou plniť nárok je spotrebiteľ alebo dodávateľ. Ak by sa dĺžka premičacej doby mala riadiť tým, kto je dlžníkom, potom by sa medzi zmluvnými stranami žiadna rovnováha nevytvorila. Naopak, voči jednej strane by premičacia doba bola dlhšou a voči jednej kratšou v závislosti od jej konkrétneho postavenia v určitej situácii. A to by bolo v rozpore s tým, k čomu vlastne ochrana spotrebiteľa smeruje (vytvoriť rovnováhu medzi stranami, nie však prevahu spotrebiteľa). Prípadná úvaha o tom, že občianskoprávna úprava premičania je pre spotrebiteľa výhodnejšia, vychádza len zo zdanlivého a predčasného záveru a platí iba pre prípad, ak spotrebiteľ vystupuje v postavení dlžníka. Ak je spotrebiteľ v postavení veriteľského subjektu, potom by pre neho táto úprava žiadnu výhodu nepriniesla, ale naopak. Bola by nevýhodnejšia. A nie je možné posudzovať premičanie kombinovaným spôsobom, teda vyberať si režim občianskeho alebo obchodného práva podľa toho čo je v určitej situácii výhodnejšie. Obe úpravy sú komplexné a samostatné; nie vzájomne sa dopĺňajúce. Zdanlivá „výhoda“ použitia občianskoprávnej úpravy premičania oproti obchodnej sa prejavuje naplno ako nevýhoda vtedy, ak dôjde napríklad k uznaniu dlhu dlžníkom. Ak dlžník - spotrebiteľ uzná občianskoprávny záväzok, premičacia doba je 10 rokov od uznania alebo od doby, kedy mal plniť uznaný dlh. Ak ten istý dlžník - spotrebiteľ uzná obchodnoprávny záväzok, premičacia doba je maximálne 4 roky. Navrhovateľ poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 32 Cdo 3337/2010, publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk pod číslom 135/2012, ktorý v identickej právnej otázke a rovnakej právnej úprave dospel k záveru, že úprava premičania nie je úpravou, ktorá smeruje k ochrane spotrebiteľa; odlišne stanovená dĺžka premičacej doby v občianskom a obchodnom zákonníku je iba výsledkom rôznych legislatívnych procesov, z nich však žiadny nesmeruje k ochrane slabšej strany (spotrebiteľa). Premičanie pôsobí voči obojstranným stranám rovnako, z komplexnej úpravy premičania v každom z týchto zákonov nie je možné považovať len niektoré z nich za výhodnejšie pre spotrebiteľa. Odplata za úver bola dojednaná v primeranej výške a v súlade s príslušnými právnymi predpismi. Podľa ustanovenia § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. V danom prípade ide o spotrebiteľský úver a preto sa má aplikovať špeciálne ustanovenie § 3 ods. 10, ods. 11 zákona č. 258/2001 Z.z., v zmysle ktorého odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády. Predmetná zmluva o revolvingovom úvere bola uzavretá dňa 9.6.2010. Skutočnosť, že výška odplaty za úver na základe zmluvy o revolvingovom úvere je primeraná a v súlade so zákonom je možné vyvodiť porovnaním výšky odplaty z obdobia, kedy bola regulovaná. Maximálna výška odplaty za spotrebiteľské úvery v období do 10.06. 2010 (§ 3 ods. 10 a 11 zákona č. 258/2001 Z.z.) bola 77,76%. Podľa nariadenia vlády SR č. 238/2008 Z.z. bola maximálna

výška odplaty pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavreté od 16.5.2010 do 15.8.2010 vo výške 76%. V roku 2010 sa maximálna výška odplaty pohybovala na úrovni od 76% do 79,01%.

V danom prípade ide o drobný spor podľa § 200ea O.s.p., pretože hodnota uplatnenej pohľadávky neprevyšuje sumu 1.000 Eur. Súd preto dňa 10.2.2016 zmysle § 156 ods. 3 O.s.p. verejne vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania v spojení s § 115a ods. 2 O.s.p., podľa ktorého pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku boli oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote.

Súd rozhodol vo veci podľa § 115a O.s.p. bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise, a to návrhu na začatie konania, zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500000135 zo dňa 9.6.2010, oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 27.2.2013, doručenky od odporcu, zmluvných dojednaní zmluvy o revolvingovom úvere, oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi zo dňa 9.6.2010, výpisu z úverovej karty odporcu, výpisu z obchodného registra ohľadom navrhovateľa, správ o pobyte odporcu, priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk, písomného vyjadrenia vedľajšieho účastníka zo dňa 19.11.2014, písomného vyjadrenia navrhovateľa zo dňa 27.5.2015.

Na základe žiadosti odporcu z 5.6.2010 uzavreli účastníci dňa 9.6.2010 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500000135 /ďalej len „zmluva“, v zmysle ktorej sa navrhovateľ ako veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi ako dlžníkovi úver v sume 750 Eur, ktorý sa odporca zaviazal uhradiť navrhovateľovi v 36 mesačných splátkach po 42,58 Eur, splatných vždy do 15. dňa v mesiaci. V zmluve (bod 6 údaje o schválenom úvere) je uvedená ročná úroková sadzba úveru vo výške 70,02%, ročná percentuálna miera nákladov vo výške 68,65%, priemerná ročná percentuálna miera nákladov vo výške 51,49 %, zmluvná odmena predstavujúca celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom vo výške 782,88 Eur. Odporca je v zmluve označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, adresou bydliska. V bode 8.1. písm. a) zmluvy je obsiahnutá dohoda zmluvných strán, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi na jeho žiadosť odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a odporca sa zaviazal navrhovateľovi uhradiť za túto službu odplatu 111,28 Eur. Podľa bodu 8.4. odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok je splatná dňom uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa čl. 2.3. zmluvných dojednaní žiadosti/zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa bodu 8.1. písm. a) tejto dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty), a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi. Podľa bodu 13.1. zmluvy sú jej neoddeliteľnou súčasťou zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere /ďalej len „zmluvných dojednaní“, nachádzajúce sa na zadnej strane zmluvy. V bode 5.1, 5.3 zmluvných dojednaní je uvedené, že za poskytnutie úveru sa dlžník zaväzuje zaplatiť veriteľovi zmluvnú odmenu, ktorá je splatná v mesačných splátkach spolu s istinou úveru podľa zmluvy, pričom zmluvná odmena predstavuje úročenie úveru ročnou úrokovou sadzbou uvedenou v zmluve. Zmluva neobsahuje dátum konečnej splatnosti úveru, výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa oznámenia veriteľa o schválení úveru zo dňa 9.6.2010 bola zročná prvá splátka úveru dňa 15.7.2010 a posledná splátka dňa 15.6.2013.

Z výpisu z úverovej karty odporcu vyhotovenej ku dňu 18.10.2013 súd zistil, že navrhovateľ vyplatil dňa 10.6.2010 odporcovi úver vo výške 638,72 Eur /po odpočítaní odmeny navrhovateľa 111,28 Eur za možnosť odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru/, a odporca splatil navrhovateľovi z úveru celkovo čiastku 1.234,82 Eur, pričom poslednú splátku uhradil odporca dňa 9.11.2012, a evidovaný dlh predstavoval 298,06 Eur. Z výpisu z úverovej karty vyplýva, že okrem tohto úveru nebol odporcovi zo strany navrhovateľa poskytnutý ďalší úver formou revolvingu.

Oznámením o zosplatnení zo dňa 27.2.2013 upozornil navrhovateľ odporcu na možnosť zosplatnenia všetkých splátok úveru, pretože odporca bol v omeškaní so splácaním splátok č. 30, 31, 32 spolu v sume 127,74 Eur, pričom omeškanie na najstaršej splatnej splátke bolo 74 dní, a všetky záväzky zo zmluvy sa stanú splatnými, ak sa odporca dostane do omeškania s ktoroukoľvek splátkou o viac ako tri mesiace a uplynie 15 dní od doručenia tohto oznámenia. Z fotokópie doručenky vyplýva, že oznámenie o zosplatnení, odporca prevzal dňa 18.3.2013.

Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier Národnej banky Slovenska získaného z webovej stránky www.nbs.sk <<http://www.nbs.sk>> pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v júni 2010 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 14,90 % ročne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

písm. g/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

písm. i/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

Podľa § 4 ods. 3 veta druhá Zákona č. 258/2001 Z.z. Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy /ďalej len „Občiansky zákonník“/ Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom vznikol spotrebiteľský právny vzťah zo zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 9.6.2010 v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Na základe tejto zmluvy navrhovateľ ako veriteľ sa zaviazal poskytnúť odporcovi ako dlžníkovi úver v sume 750 Eur, ktorý sa odporca zaviazal vrátiť veriteľovi spolu s úrokmi v celkovej sume 782,88 Eur, a to zaplatením 36 mesačných splátok po 42,58 Eur mesačne. Časť zmluvných podmienok je upravených v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere.

Ide o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka. Odporca obsah zmluvy a zmluvných dojednaní pred jej podpisom podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť. Súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že navrhovateľ vzorový text zmluvy, zmluvných dojednaní používal vo viacerých prípadoch pri poskytovaní tovarov iným spotrebiteľom. Odporcovi poskytol úver navrhovateľ v rámci jeho podnikateľskej činnosti a odporca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej či inej podnikateľskej činnosti, ale ako spotrebiteľ, čo vyplýva

aj z jeho označenia v zmluve. Súd bol povinný ex offio skúmať, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje aj zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, pretože navrhovateľ poskytol spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a odporcovi bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania /opak navrhovateľ ani netvrdil/. Súd sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka, že zmluva nevznikla. Je síce pravda, že sa líšia údaje o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), keď v návrhu odporcu na uzavretie zmluvy (bod 5 zmluvy) je uvedená RPMN vo výške 70,02% a v bode 6 zmluvy je RPMN uvedená vo výške 68,65%, no RPMN nie je vecou dohody zmluvných strán, ale výsledkom výpočtu na základe vstupných parametrov podľa zákona č. 258/2001 Z.z.. Rozhodujúce je, že sa účastníci dohodli na podstatných náležitostiach zmluvy o úvere, a to na výške úveru, výške odplaty za úver v podobe úroku a dojednali si aj iné náležitosti ako výšku mesačných splátok úveru, ich zročnosť, počet.

Zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme spĺňala prísne obsahové náležitosti. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že neobsahuje v zmysle § 4 ods. 2 písm. g/ Zákona č. 258/2001 Z.z. údaj o termíne konečnej splatnosti úveru. Tento termín je uvedený len v oznámení navrhovateľa o schválení úveru, ktoré oznámenie však nepodpísal odporca. V zmluve a oznámení o schválení úveru absentujú aj údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré náležitosti musia byť v zmluve obsiahnuté podľa ust. § 4 ods. 2 písm. i/ Zákona č. 258/2001 Z.z.. V zmluve je uvedená len celková výška mesačnej splátky, čo je nedostatočný údaj, pretože nie je zjavné, koľko z každej splátky sa započítava na istinu, koľko na úrok, koľko na poplatok. Jednoznačné údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platbách a spôsobe ich započítavania. Nutnosť špecifikovať splátky takýmto spôsobom bola už viackrát súdmi judikovaná (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 7Co/816/2014 zo dňa 21.1.2015, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 25.06.2014 sp. zn. 6Co/523/2014). Dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný postupovať s odbornou starostlivosťou a zodpovedá za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru. Ustanovenie § 4 ods. 3 veta druhá Zákona č. 258/2001 Z.z. sankcionuje absenciu týchto náležitostí v zmluve tak, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Súd dodáva, že zmluvné ustanovenie o riadnom úroku z úveru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Odporca sa v zmluve zaviazal úver splatiť v 36 mesačných splátkach s dojednanou úrokovou sadzbou 70,02% ročne. Súd mal za to, že úrok dojednaný v sadzbe 70,02% ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Zmluvná odmena (782,88 Eur) za poskytnutie úveru presahuje výšku poskytnutého úveru. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v júni 2010 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 14,90 % ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve viac ako štvornásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase a zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu, porušuje pravidlá správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku. Odporca poukazoval na to, že odplata bola v zmluve o úvere dojednaná v súlade s § 3 ods. 10 zákona č. 258/2001 Z.z. a nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z., ktorým sa ustanovuje výška, ktorú nesmie prevýšiť odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru. Súd má za to, že odplata za úver, ktorá je v súlade s nariadením vlády SR č. 238/2008 Z.z. môže byť v rozpore s dobrými mravmi. Tento vykonávací predpis vlády SR neobmedzuje súd v posúdení zmluvného ustanovenia o riadnych úrokoch z úveru vo svetle dobrých mravov podľa § 39 Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, či sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere alebo inú spotrebiteľskú zmluvu. Porovnanie dojednaného úroku z konkrétneho úveru s inými obdobnými úvermi, ktoré v danom mieste a čase boli poskytované inými veriteľmi pre účely posúdenia súladnosti dojednaného úroku s dobrými mravmi vyhodnotil ako správny postup aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp. zn. 5Co/635/2014 zo dňa 11.2.2015, Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 19Co/104/2014 zo dňa 16.6.2015, Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp. zn. 6Co 699/2014 zo dňa 23.6.2015.

Súd vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku ustanovenie bodu 8.1. zmluvy o úvere, v zmysle ktorého sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporcovi na jeho žiadosť odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru a odporca sa zaviazal navrhovateľovi uhradiť za túto službu odplatu 111,25

Eur. Samotná skutočnosť, že odporca podpísal toto ustanovenie nepreukazuje, že bolo individuálne dojednané, pretože zo zmluvy je zrejmé, že bolo súčasťou formulárového textu zmluvy vopred pripraveného navrhovateľom. Predmetné ustanovenie zavádza značnú nerovnováhu do práv povinností účastníkov na neprospech spotrebiteľa, pretože v spojení s ustanovením bodu 8.4. zmluvy o úvere oprávňuje navrhovateľa strnúť uvedenú odmenu ihneď pri poskytnutí úveru, a započítať ju proti jeho záväzku vyplatiť odporcovi úver v dohodnutej výške. Odmena za túto službu je neprimerane vysoká, pretože dosahuje sumu takmer troch splátok úveru. Je pritom irelevantné, či odporca využil možnosť odkladu splatnosti splátok. Táto služba bola odporcovi nanútená, poplatok za ňu slúži len záujmom navrhovateľa. Zmluva je v tejto časti teda podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná. Obdobná zmluvná podmienka už bola vyhlásená súdmi za neprijateľnú (napr. rozsudok Okresného súdu Prešov č.k. 10C/291/2014-36 zo dňa 05.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 15Co/70/2015 zo dňa 27.5.2015).

Z tvrdení navrhovateľa v návrhu na začatie konania ako aj z výpisu z úverovej karty odporcu mal súd za preukázané, že odporcovi bol vyplatený úver v sume 638,72 Eur a odporca uhradil navrhovateľovi titulom predmetného úveru sumu 1.234,82 Eur. Splátky úveru sa podľa zmluvných dojednaní skladajú z istiny a riadneho úroku. Keďže predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov, a odplatu za možnosť odkladu splátok započítal navrhovateľ na svoj záväzok neoprávnene vzhľadom na neplatnosť tohto zmluvného ustanovenia, bol odporca povinný na základe zmluvy navrhovateľovi vzhľadom na uplatnený nárok vrátiť len istinu reálne poskytnutého úveru. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že odporca navrhovateľovi uhradila sumu prevyšujúcu istinu úveru. Preto bol návrh na súd podaný v celom rozsahu nedôvodne. Súd potom návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol. Námietskou premlčania vznesenou vedľajším účastníkom sa súd nezaoberal, pretože by to bolo nadbytočné.

Súčasťou rozsudku je aj výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vzhľadom k tomu, že návrh bol v celom rozsahu zamietnutý, má strana odporcu v zmysle zásady úspechu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na plnú náhradu trov konania.

Odporca si v konaní náhradu trov konania neuplatnil, z obsahu spisu mu trovy konania nevyplývajú, a preto mu súd výrokom II. náhradu trov konania nepriznal.

Právny zástupca vedľajšieho účastníka na strane odporcu vykonal dva účelné úkony právnej služby - prevzatie veci a príprava zastúpenia 16.10.2014, podanie vyjadrenia k veci 19.11.2014, za ktoré podľa § 10 ods. 1, § 16 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. patrí pri hodnote sporu 298,06 Eur základná sadzba tarifnej odmeny 23,24 Eur x 2 úkony, režijný paušál v uplatnenej výške 8,04 Eur za 2 úkony z roku 2014. Vedľajší účastník má v konaní podľa § 93 ods. 4 O.s.p. rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, vrátane práva dať sa zastúpiť v konaní právnym zástupcom. V danom prípade právny zástupca vedľajšieho účastníka po oboznámení sa s doručeným návrhom a jeho prílohami sa v písomnom podaní zo dňa 19.11.2014 venoval konkrétnym skutkovým okolnostiam uplatneného nároku, uviedol dôvody, pre ktoré nemožno návrhu vyhovieť vrátane skutočností, že pre absenciu náležitostí v zmluve v zmysle príslušného právneho predpisu je úver bezúročný a bez poplatkov, poukázal na príslušné právne predpisy na ochranu práv spotrebiteľa, na neprimerane vysoký úrok z úveru. Súd na základe argumentácie vedľajšieho na strane odporcu návrh zamietol. Preto súd dospel k záveru, že uvedené úkony právnej služby boli potrebné pre účelné bránenie práv odporcu, ktorého v konaní podporoval vedľajší účastník. Súd potom výrokom III. uložil navrhovateľovi povinnosť podľa § 142 ods. 1, § 149 ods. 1 O.s.p. zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi náhradu uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 62,56 Eur do rúk právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.

V Trenčíne dňa 10. februára 2016